

ISSN 1817-3756

НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

№ 6
(149)

2011

ОСВІТА ДОНЬКАСУ

НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

ЗМІСТ

Модернізація освіти

- Савченко С. В. Профілактика девіантної поведінки учнівської молоді як науково-педагогічна проблема 5
- Жучок В. Г., Жучок Л. Д. Проект створення інформаційно-ресурсного центру школи 10
- Адаменко О. В., Ваховський Л. Ц. Інформаційно-комунікаційні технології у виховній роботі зі студентами 14

Методика. Практика. Досвід

- Байкеніч Г. В. Методичні прийоми письмової подачі проблемних (творчо-пошукових) текстів з курсу історії України загальноосвітньої школи в технології особистісно-орієнтованого навчання 19
- Довгопола О. В. Технологічний підхід до організації навчального процесу курсу «Методика викладання математики в початкових класах» 29

Проблеми виховання та психокорекції

- Ісаєва С. Д. Комунікативна педагогіка для батьків: концепція Томаса Гордона 33
- Юшко О. В. Упровадження досвіду організації профілактики девіантної поведінки учнів в умовах сучасної школи 38

Вища школа

- Кільова Г. О. Використання новітніх технологій у системі навчання та виховання студентської молоді 43
- Малюга О. С. Оцінювання рівня володіння іношомовним читанням на старшому ступені навчання у вищій школі 49
- Брянцева Г. В. Візуалізація навчального матеріалу з комп'ютерної графіки за допомогою асоціативних зображень-образів ...53

№ 6 (149)
2011

Засноване в 1922 році
Свідоцтво
про державну реєстрацію
КВ № 14439-3410ПР
видано Міністерством
юстиції України
14.08.2008 року

Журнал внесено
до переліку наукових
фахових видань України
(педагогічні науки)

Постанова президії
ВАК України
від 14.10.2009 року
№ 1-05/4

ЗАСНОВНИК
І ВИДАВЕЦЬ:
Державний заклад
«Луганський національний
університет
імені Тараса Шевченка»

СКЛАД
РЕДАКЦІЙНОЇ
КОЛЕГІЇ:
Головний редактор
Курило В. С.
Заступник
головного редактора
Савченко С. В.

Члени редакційної ради:
Алфімов В. М.,
Беляєв Б. В.,
Бур'ян М. С.,
Ваховський Л. Ц.,
Гавриш Н. В.,
Галич О. А.,
Недайнова Т. Б.,
Харченко С. Я.,
Хриков Є. М.,
Лобода С. М.
(випускаючий редактор)
Коректор
Мілева І. В.

При оформленні номера
використано фото
Хромушина Ю. М.

Журнал
«Освіта Донбасу»
№ 6 (149) 2011
підписаний до друку
рішенням Вченої ради
Державного закладу
«Луганський національний
університет
імені Тараса Шевченка»
(протокол № 4 від
від 25.11.2011 року)
Видавництво
Державного закладу
«Луганський національний
університет імені Тараса
Шевченка»
91011, м. Луганськ,
вул. Оборонна, 2
Формат 60x84 1/8.
Друк офсет.
Папір офсет.
Ум. друк. арк. 13,25.
Наклад 1500.
Зам. № 192.
Ціна вільна
Обкладинку надруковано
ТОВ «Лугань-Поліграф»
вул. Лермонтова, 1-Б,
м. Луганськ, 91055.
Тел.: (0642) 71-64-31.
Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи ДК № 3883 від 22.09.2010 р.

Дяченко М. Д. Чинники розвитку творчої індивідуальності майбутніх журналістів у процесі професійної підготовки 60

Освіта вчителя

Жукова В. М. Професійна підготовка майбутнього вчителя математики щодо формування інформатичної компетентності 68

Ткачук С. І. Практична підготовка майбутніх учителів технологій як компонент готовності їх до формування в учнів технологічної культури 73

За здоровий спосіб життя

Вовк В. М. Позиція особистості – важливий компонент у забезпеченні процесу наступності фізичного виховання учнівської і студентської молоді 79

Рогач З. І. Сутнісна і структурна характеристика бережливого ставлення особистості до здоров'я 84

Історія педагогіки

Сейко Н. А. Дитина шкільного віку як об'єкт добродійної підтримки в Україні в XIX – на початку XX століття 89

Дидик В. М. Соціально-педагогічні умови формування здорового способу життя учнів шкіл Західної України (1900 – 1939 рр.) 99

РЕДАКЦІЙНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ

Редакція приймає до друку статті, які є актуальними, оригінальними та публікуються авторами вперше.

Зміст статті викладається за планом: постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання цієї проблеми та на які спирається автор; виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується ця стаття; формулювання цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з певним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з цього дослідження й перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Усі перелічені елементи повинні бути стилістично представлені в тексті, але графічно виділяти їх не треба.

Стаття повинна супроводжуватися рецензією провідного фахівця (доктора, професора).

Для оперативного зв'язку редактора з авторами слід супроводжувати статтю відомостями про автора, де повинні бути повністю вказані прізвище, ім'я, по батькові, посада, учений ступінь, учене звання автора, поштова адреса, службовий і (або) домашній телефони.

Стаття подається роздрукованою на папері в одному примірнику з обов'язковим додатком диска, перевіреного на відсутність вірусів. Формат копії файлу — RTF.

Рукопис статті (не більше 15 сторінок) друкується на аркушах формату А4 кеглем 14 гарнітурою Times New Roman. Для підготовки рукопису зазвичай використовується текстовий процесор MS Word 6.0–7.0 (Під Windows 95). Поля: верхнє – 2 см, нижнє – 2 см, ліве – 3 см, праве – 1,5 см. Міжрядковий інтервал – полторний.

Інформація про УДК розташовується у верхньому лівому кутку без відступів (шрифт нежирний).

Посилання на цитовані джерела подаються у квадратних дужках після цитат. Перша цифра – номер джерела в списку

літератури, що додається до статті, друга – номер сторінки, наприклад: [1, с. 21].

Література й при необхідності примітки подаються в кінці статті після слова «Література» в порядку цитування й оформлюються відповідно до загальноприйнятих бібліографічних вимог, що висуваються при оформленні кандидатської або докторської дисертації. Бібліографічні джерела подаються з абзацу; ім'я автора (або перше слово назви) виділяється жирним. Зразок оформлення літератури:

Література

1. Безпалько О. В. Організація соціально-педагогічної роботи з дітьми та молоддю у територіальній громаді: теоретико-методичні основи : монографія / О. В. Безпалько. — К. : Наук. світ, 2006. — 363 с.

2. Стишов О. А. Українська лексика кінця XX століття (на матеріалі мови засобів масової інформації) / Олександр Анатолійович Стишов. — 2-ге вид., переробл. — К. : Пугач, 2005. — 388 с.

3. Бурдіна С. В. Система підготовки магістрів управління освітою у вищих навчальних закладах США : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.06. «Теорія і методика управління освітою» / С. В. Бурдіна. — Луганськ, 2008. — 20 с.

4. Рижанова А. О. Розвиток соціальної педагогіки в соціокультурному контексті : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.05 / Рижанова Алла Олександрівна. — Луганськ, 2005. — 442 с.

Статтю закінчують 3 анотації обсягом 8 рядків українською, російською та англійською мовами із зазначенням прізвища, ім'я та по батькові автора, назви статті та ключовими словами (3–5 термінів).

Статті, що не відповідають установленим вимогам оформлення й подання, не розглядаються й не публікуються. Редакція зберігає за собою право на редагування та скорочення статей.

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА майбутнього вчителя математики щодо формування інформатичної компетентності

Жукова В. М.

УДК [371.134:51]:004

ОДНИМ з основних завдань у розв'язанні комплексу проблем інформатизації освіти є інформатична підготовка шкільного вчителя, зокрема вчителя математики.

Основна мета професійної освіти – підготовка кваліфікованого працівника відповідного рівня й профілю, конкурентоспроможного на ринку праці, компетентного, відповідального, який є професіоналом й орієнтується в суміжних галузях діяльності. У зв'язку з цим в освіті особливу увагу приділяють реалізації компетентнісного підходу, орієнтованого на формування певних компетентностей.

В умовах інформаційного суспільства, інформатизації освіти висувають нові вимоги до педагога, який тепер повинен пріоритетно вирішувати такі питання, як створення пізнавальної, творчої атмосфери в аудиторії, стимулювання інтересу студентів до самостійного набуття знань, організація спілкування й співробітництва студентів для колективного вирішення загальних проблем тощо. Педагог у цьому випадку постає помічником, радником, вихователем, консультантом і колегою студента; у такій ситуації в навчальному процесі реалізується гуманний підхід до студентів за рахунок можливо максимальної індивідуалізації й диференціації навчання, творчого

підходу у використанні нових інформаційних технологій [1].

Окремі аспекти проблеми вдосконалення професійної підготовки майбутнього вчителя математики засобами інформаційно-комунікаційних технологій досліджено в роботах Ю. Горюшка, А. Єршова, М. Жалдака, О. Жильцова, О. Кузнецова, В. Монахова, Н. Морзе, С. Ракова, Ю. Рамського, О. Співаковського та ін.

Питання підготовки педагога до застосування інформаційних технологій у професійно-педагогічній діяльності, методології та методиці навчання досліджували Г. Бордовський, Ю. Брановський, Я. Ваграменко, В. Далінгер, Т. Добудько, В. Извозчикова, Е. Кузнецова, В. Лаптева, М. Лапчика, В. Матросова, А. Петрова й ін.

На сучасному етапі розвитку освіти інформаційно-комунікаційні технології навчання посідають важливе місце в практичній діяльності педагога, але, використовуючи навіть готові програмні продукти, більшість викладачів відчують труднощі. Тому постає необхідність у формуванні інформатичної компетентності, що передбачає знання інформаційно-комунікаційних технологій та вміння добирати найбільш раціональне поєднання різних методів навчання відповідно до цілей і завдань, які необхідно вирішувати в навчальному процесі. Успішне використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі висуває високі вимоги до професійної підготовки педагогів, зокрема вчителів математики.

Мета статті – виділити структурні

компоненти інформатичної компетентності, визначити роль педагога в освіті в умовах використання нових інформаційних технологій та шляхи вдосконалення професійної підготовки майбутнього вчителя математики щодо формування інформатичної компетентності.

Компетентність в галузі інформаційно-комунікаційних технологій припускає здатність студента орієнтуватися в інформаційному просторі, володіти знаннями з інформатики та інформаційних технологій, оперувати інформаційними ресурсами відповідно до потреб ринку праці. Вона пов'язана з якостями технічно й технологічно освіченої людини, підготовленої до життя й активної трудової діяльності в умовах сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства, що охоплюють основні компоненти інформаційної культури студентів, відповідно до професійного самовизначення студентів з урахуванням індивідуальних можливостей [2].

Аналіз наукової літератури показав, що поняття компетентності, зокрема компетентності в галузі інформаційно-комунікаційних технологій, є предметом досліджень багатьох науковців. Установлено, що вчені розглядають поняття компетентності в галузі інформаційно-комунікаційних технологій у кількох напрямках: інформаційну компетентність – як здатність знаходити, оцінювати й використовувати інформацію в усіх її видах і формах (Н. Баловсяк, А. Зав'ялов, О. Зайцева, С. Каракозов, В. Недбай, А. Уваров та ін.); інформаційно-комунікаційну компетентність – як здатність індивіда вирішувати навчальні, побутові, професійні завдання з використанням інформаційних і комунікаційних технологій (А. Вишнякова, М. Лебедєва, О. Шилова та ін.); інформаційно-технологічну компетентність – як підґрунтя взаємодії фахівця з інформацією та інформаційними технологіями (П. Беспалов); інформатичну компетентність, яка передбачає знання фундаментальних понять сучасної інформатики, технологій роботи й досвід роботи з конкретним програмним забезпеченням та з комп'ютерною технікою в процесі професійної діяльності (О. Гончарова, І. Смирнова, Є. Смирнова-Трибульська).

Узагальнення наукових підходів з досліджуваної проблеми дало можливість визначити, що інформатична компетентність майбутнього вчителя математики – це професійно-особистісна якість, що ґрунтується на знаннях, уміннях, досвіді в галузі інформатики й математики, містить технічний, технологічний і комунікаційний компоненти та дозволяє ефективно розв'язувати професійні педагогічні завдання засобами інформаційних технологій у навчанні учнів математики.

Інформатична компетентність як складник професійної компетентності майбутнього вчителя математики містить такі компоненти: технічний (знання особливостей роботи із сучасною комп'ютерною технікою, уміння грамотно вибирати технічні засоби навчання для розв'язання конкретних завдань з урахуванням специфіки їх використання, набуття навичок і досвіду практичної роботи з комп'ютерною технікою); технологічний (знання технологій роботи та досвід роботи з програмним забезпеченням загального призначення, а також із сучасними пакетами математичних програм; знання алгоритмів, методів, прийомів та способів ефективного розв'язування математичних задач за допомогою комп'ютера; використання засобів інформаційних технологій у навчальній і професійній діяльності та створення на їхній основі дидактичних засобів для проведення навчальних занять з математики; уміння поєднувати традиційні та сучасні інформаційні технології навчання); комунікаційний (володіння знаннями, уміннями й навичками пошуку, відбору, зберігання, подання та передачі інформації із застосуванням комп'ютера, уміння використовувати електронні засоби зв'язку (комп'ютерні мережі, електронну пошту та інші ресурси Інтернет) у навчально-виховному процесі). Лише наявність усіх названих структурних компонентів визначає особистість як інформатично компетентну.

Сформована інформатична компетентність дає можливість учителю математики звільнити час для пошуку творчих підходів до навчання учнів математики засобами інформаційних технологій, що забезпечує вдосконалення та підвищення ефективності процесу навчання

й готує учнів до життєдіяльності в інформаційному суспільстві.

Формування інформатичної компетентності в студентів спеціальності «Математика» здійснюють у процесі вивчення курсу інформатики й спеціальних курсів, пов'язаних із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.

У сучасній педагогіці спостерігаємо істотні суперечності, зокрема між вимогами до інформатичної підготовки вчителя математики та реальними умовами його професійної підготовки (скорочення часу аудиторних занять, швидке оновлення знань у цій галузі та ін.). Крім того, важливим моментом в інформатичній підготовці вчителя математики є те, що за рівнем оснащення загальноосвітніх навчальних закладів комп'ютерами Україна значно відстає від розвинутих країн світу. Тому зміст предмета «Основи інформатики» та методики його викладання вибирають конкретно на місцях, а залежать вони насамперед від наявного апаратного, програмного та методичного забезпечення. Підготовка ж учителя повинна бути на рівні, який би забезпечував якісне проведення занять за будь-яким з передбачених програмою навчальних планів. Крім того, вимоги до рівня знань, умінь та навичок сучасного вчителя математики постійно підвищують унаслідок стрімкого розвитку науково-технічного прогресу, який впливає на вдосконалення комп'ютерної техніки та програмного забезпечення.

Отже, роль педагога в умовах використання нових інформаційних технологій в освіті залишається провідною й стає більш складною [3]. Ця обставина зумовлена тим, що в нових інформаційних умовах навчання педагог оцінює, відбирає, адаптує й використовує засоби інформаційних технологій для організації навчального процесу; розробляє методику їхнього використання для проведення занять, у процесі здійснення студентами різноманітних навчальних дій; визначає педагогічно обґрунтоване співвідношення й доцільність використання нових інформаційних технологій і традиційних методів навчання; більш ефективно використовує навчальний час, зосередивши свою увагу на індивіду-

альній допомозі студентам, консультуванні, на розвитку в них дослідницького підходу до навчання, особистісних якостей, механізмів самопізнання, самоактуалізації.

Нові інформаційні технології в освіті не замінюють педагога й не заміщають його основні функції, а посилюють різні прийоми й компоненти його професійної діяльності. Тому слід говорити не про перерозподіл функцій між викладачем і комп'ютером, а про вдосконалення окремих компонентів педагогічної діяльності, наприклад, у поданні навчального матеріалу та його засвоєнні студентами в процесі навчально-пізнавальної діяльності в умовах інформатизованого навчального процесу; повторенні й закріпленні засвоєних знань, відпрацьовуванні деяких умінь і навичок; проміжному й підсумковому контролю й самоконтролю результатів навчання; корекції результатів навчання, інформатизації організаційного, управлінського складника роботи викладача тощо.

У наш час розвиваються аналітичні, індивідуалізовані системи навчання, що ґрунтуються на розвитку здатностей до аналітичного мислення, критичного розбору, виробленню власних висновків [2; 4 та ін.]. Знання, уміння й навички в подібних системах розглядають не як мету, а як засіб розвитку особистості студента. У нових моделях навчання реалізується, зазвичай, такий ланцюжок: використовуючи комп'ютер, студенти починають активну діяльність, причому викладач постає як організатор творчого колективу, потім відбувається усвідомлення результатів діяльності й далі формуються теоретичні знання.

При цьому комп'ютер стає необхідним і ефективним інструментом, за допомогою якого виконують обчислювальні операції, моделювання, демонстраційні й різні інформаційні процеси.

Аналіз реальної практики діяльності вчителя математики в школі та отриманий емпіричний матеріал засвідчують високий рівень мотивації вчителів-практиків використовувати інформаційно-комунікаційні технології в навчанні учнів математики. При цьому виявлено значну кількість респондентів, які вказують на недостатній рівень власної теоретич-

ної та практичної підготовленості до застосування інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховному процесі, що підтверджує необхідність цілеспрямованого формування інформатичної компетентності майбутніх учителів математики.

Як показали результати констатувального етапу експерименту, незважаючи на шкільну освіту в галузі інформатики, рівень обізнаності абітурієнтів, які вступають на спеціальність «Математика», щодо роботи з комп'ютерною технікою та програмним забезпеченням і, як наслідок, рівень сформованості інформатичної компетентності є явно недостатнім. Аналіз результатів констатувального етапу педагогічного експерименту показав, що майже половина респондентів (студенти спеціальності «Математика») мають низький рівень сформованості інформатичної компетентності (52,25 %), а 35 % – виявили середній рівень. Майже третя частина студентів не вміє працювати з конкретними програмними засобами, зокрема пакетами математичних програм, та не володіє методиками використання прикладних програмних продуктів для підтримки навчального процесу з математики.

Спираючись на теоретичні засади, результати констатувального етапу педагогічного експерименту, а також аналіз власного досвіду, ми розробили та теоретично обґрунтували технологію формування інформатичної компетентності майбутнього вчителя математики, яка ґрунтується на взаємозв'язку технічного, технологічного, комунікаційного компонентів інформатичної компетентності, передбачає поетапне її формування та реалізується шляхом використання засобів інформаційних технологій навчання, зокрема комп'ютерних математичних систем, у процесі професійної підготовки майбутнього вчителя математики [5].

Експериментальна перевірка технології формування інформатичної компетентності відбувалася в процесі професійної підготовки майбутнього вчителя математики. Так, на *змістовно-підготовчому* етапі було запропоновано викладання курсів «Інформатика та програмування» й «Сучасні інформаційні технології» за оновленими програмами, які були

доповнені навчальною інформацією щодо ознайомлення студентів з можливостями та функціональним призначенням програм MathCad, Maple, MathLab, які дозволяють усвідомити тісний зв'язок і взаємний вплив інформатики та математичних дисциплін. На *операційно-діяльнісному* етапі відбувалося впровадження розробленого спецкурсу «Методика використання комп'ютера в математиці», що мав на меті не тільки поглиблене вивчення методики викладання математики за допомогою комп'ютера й забезпечення майбутніх учителів відповідними фаховими знаннями технологій роботи з комп'ютерними математичними системами, але й забезпечення в майбутньому базису для оволодіння новими пакетами математичних програм з урахуванням дуже стрімкого їхнього оновлення, а також формування в студентів стійкого бажання володіти інформатичною компетентністю у своєму житті та професійній діяльності. На цих етапах використовували розроблені лекції та лабораторно-практичні заняття з мультимедійною підтримкою, а також Інтернет-технології для пошуку сучасного програмного забезпечення з математики та електронних журналів для викладачів математики, проводили навчальні конференції. *Творчо-пошуковий* етап – це педагогічна практика за оновленою програмою, доповнена професійно орієнтованими індивідуальними завданнями, завдяки яким майбутні вчителі математики набували особистісного досвіду використання засобів інформаційних технологій. Він передбачав залучення студентів до проектної та самостійної творчо-пошукової діяльності. Наскрізним елементом технології формування інформатичної компетентності було використання комп'ютерних тестових завдань для здійснення поточного контролю якості засвоєння теоретичних знань та практичних умінь студентів у галузі інформаційно-комунікаційних технологій.

Результати, отримані наприкінці формуального етапу експерименту, підтвердили висунуту гіпотезу про наявність позитивного впливу розробленої технології для успішного формування інформатичної компетентності

майбутнього вчителя математики засобами інформаційних технологій.

Подальший науково-педагогічний пошук передбачає створення таких умов для формування інформатичної компетентності майбутнього вчителя математики, щоб він мав можливість працювати та розвивати інформатичну компетентність самостійно, у будь-який час, що зробить його професійну діяльність більш продуктивною й творчою. Ця вимога може бути виконаною лише за умови використання інформаційних технологій, які мають великі можливості щодо представлення навчального матеріалу (засоби мультимедіа, гіпермедіа, комп'ютерна графіка, комп'ютерні математичні системи тощо), накопичування та аналізу досягнень учнів (бази даних учнів, бази даних знань, зворотній зв'язок, доступ до інформації через мережу Internet та ін.).

Література

1. Колесникова И. А. Педагогическая реальность в зеркале межпарадигмальной рефлексии / И. А. Колесникова. – СПб. : ГУГ-ТТА, 1999. – 242 с.
2. Триус Ю. В. Комп'ютерно-орієнтовані методичні системи навчання математичних дисциплін у вищих навчальних закладах : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.02 / Триус Юрій Васильович. – Черкаси, 2005. – 649 с.
3. Данильчук Е. В. Информационные технологии в образовании : учеб. пособие / Е. В. Данильчук. – Волгоград : Перемена, 2002. – 120 с.
4. Раков С. А. Формування математичних компетентностей учителя математики на основі дослідницького підходу у навчанні з використанням інформаційних технологій : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.02 / Раков Сергій Анатолійович. – Х., 2005. – 516 с.
5. Жукова В. М. Формування інформатичної компетентності майбутнього вчителя математики в процесі професійної підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Жукова Вікторія Миколаївна. – Луганськ, 2009. – 241 с.

***

Жукова В. М. Професійна підготовка майбутнього вчителя математики щодо формування інформатичної компетентності

У статті виділено структурні компоненти інформатичної компетентності, визначено роль педагога в освіті в умовах використання нових інформаційних технологій та шляхи вдосконалення професійної підготовки майбутнього вчителя математики щодо формування інформатичної компетентності.

Ключові слова: професійна підготовка, інформатична компетентність, технологія формування інформатичної компетентності вчителя математики, засоби інформаційних технологій.

Жукова В. М. Профессиональная подготовка будущего учителя математики по формированию информатической компетентности

В статье выделены структурные компоненты информатической компетентности, определены роль педагога в образовании в условиях использования новых информационных технологий и пути совершенствования профессиональной подготовки будущего учителя математики по формированию информатической компетентности.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, информатическая компетентность, технология формирования информатической компетентности учителя математики, средства информационных технологий.

Zhukova V. M. Professional training future teachers of mathematics by the formation of informatic competence

The article highlighted the structural components of informatics competence defined the role of the teacher in education in terms of using new information technologies and ways to improve the training of future teachers of mathematics in the formation of informatic competence.

Key words: professional training, informatic competence, technology of forming informatic competence of Mathematics teacher, means or information technologies.

Стаття надійшла до редакції 13.10.2011 р.

Прийнято до друку 25.11.2011 р.